

SCRISOAREA ÎNTÂI A SFÂNTULUI APOSTOL PAUL CĂTRE TESALONICENI

Destinatarii

¹ Paul, Silvan și Timotei către Biserica tesalonicenilor, [care este] în Dumnezeu Tatăl și în Domnul Isus Cristos: har vouă și pace.

I. MISIONARII ȘI TESALONICENII

Rugăciune de mulțumire

² Îi mulțumim mereu lui Dumnezeu pentru voi toți, aducându-ne aminte fără încetare în rugăciunile noastre,

³ amintindu-ne de lucrarea credinței voastre, de strădania iubirii și de perseverența speranței voastre în Isus Cristos înaintea lui Dumnezeu Tatăl nostru.

⁴ Noi cunoaștem, frați iubiți de Dumnezeu, că ați fost aleși

⁵ pentru că evanghelia noastră n-a ajuns la voi numai prin cuvânt, ci și prin putere, prin Duhul Sfânt și prin convingerea deplină, după cum știți că astfel am fost între voi și pentru binele vostru.

- ⁶ Iar voi ați devenit imitatorii noștri și ai Domnului, primind cuvântul în multe necazuri cu bucuria Duhului Sfânt,
- ⁷ așa încât voi ați devenit exemplu pentru toți cei care cred în Macedonia și Ahaia.
- ⁸ Într-adevăr, cuvântul Domnului a răsunat, [pornind] de la voi, nu numai în Macedonia și Ahaia, ci credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit în toate locurile, așa încât nu mai este nevoie ca noi să spunem ceva.
- ⁹ Ei înșiși povestesc ce fel de primire am avut la voi și cum v-ați întors la Dumnezeu de la idoli ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat
- ¹⁰ și să-l așteptați pe Fiul său din ceruri, pe care el l-a înviat din morți, pe Isus, cel care ne mântuiește de mânia ce vine.

2.

Activitatea misionară la Tesalonic

- ¹ Voi înșivă, fraților, știți că venirea noastră la voi nu a fost zadarnică,
- ² ci, după cum știți, după ce am fost maltratați și insultați la Filipi, am aflat curaj în Dumnezeul nostru să vă vorbim despre evanghelia lui Dumnezeu, ducând o luptă aprigă.
- ³ Căci îndemnul nostru nu provine dintr-o rătăcire, nici cu [gând] necinstit, nici cu înșelăciune,
- ⁴ ci așa cum am fost socotiți [vrednici] de Dumnezeu să ni se încredințeze evanghelia, așa vorbim, nu ca să le fim oamenilor pe plac, ci lui Dumnezeu, care pune la încercare inimile noastre.
- ⁵ Precum știți, noi nu am folosit niciodată cuvinte de lingușire, nici nu am avut vreun gând ascuns de lăcomie, Dumnezeu este martor,
- ⁶ nici nu am căutat glorie de la oameni: nici de la voi și nici de la alții;
- ⁷ deși, ca apostoli ai lui Cristos, am fi putut să vă fim povară. Dimpotrivă, ne-am făcut blânzi în mijlocul vostru ca o doică ce își dezmiardă copiii.

- ⁸ Atât de atașați eram de voi încât ne-ar fi plăcut să vă dăm nu numai evanghelia lui Dumnezeu, ci și sufletele noastre pentru că ne deveniserăți dragi.
- ⁹ De fapt, vă aduceți aminte, fraților, de truda și osteneala noastră: noaptea și ziua lucram ca să nu devenim o povară pentru nici unul dintre voi și am predicat între voi evanghelia lui Dumnezeu.
- ¹⁰ Voi sunteți martori, și Dumnezeu de asemenea, că am fost cu sfințenie, cu dreptate și fără prihană față de voi cei care credeți.
- ¹¹ Voi știți că [am fost] față de fiecare dintre voi ca un tată față de copiii săi:
- ¹² v-am îndemnat, v-am încurajat și v-am implorat să umblați în mod vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la împărăția sa și la glorie.

Credința și răbdarea tesalonicenilor

- ¹³ Și, de aceea, noi îi mulțumim lui Dumnezeu fără încetare pentru că, primind cuvântul lui Dumnezeu pe care l-ați auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe un cuvânt al oamenilor, ci așa cum este într-adevăr, ca pe cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează cu putere în voi, cei care credeți.
- ¹⁴ Căci voi, fraților, ați devenit imitatorii Bisericii lui Dumnezeu care se află în Iudeea în Cristos Isus, pentru că pătimiți și voi aceleași lucruri din partea celor care sunt de același neam, după cum și ele [au pățimit] din partea iudeilor,
- ¹⁵ care l-au omorât și pe Domnul Isus și pe profeți și ne-au persecutat și pe noi. Ei nu sunt plăcuți lui Dumnezeu și sunt împotriva tuturor oamenilor,
- ¹⁶ interzicându-ne să vorbim păgânilor ca să se mântuiască spre a-și împlini măsura păcatelor lor pretutindeni, dar i-a ajuns mânia care e spre sfârșit.

Dorința Apostolului de a-i revedea pe tesaloniceni

¹⁷ Noi, fraților, după ce am fost despărțiți de voi pentru câțva timp, [despărțiți] la față, nu la inimă, ne-am străduit și mai mult, cu mare dor, să revedem fața voastră,

¹⁸ pentru că am voit să venim la voi – cel puțin eu, Paul, de mai multe ori – dar Satana ne-a împiedicat.

¹⁹ Căci care este speranța noastră, sau bucuria, sau coroana noastră de laudă în fața Domnului nostru Isus, la venirea lui, dacă nu voi?

²⁰ Căci voi sunteți gloria și bucuria noastră.

3.

Misiunea lui Timotei

¹ De aceea, nemaiavând răbdare, ne-a plăcut să rămânem singuri în Atena

² și l-am trimis pe Timotei, fratele nostru și colaboratorul lui Dumnezeu la evanghelia lui Cristos, ca să vă întărească și să vă încurajeze cu privire la credința voastră,

³ pentru ca nimeni să nu se clatine în aceste necazuri. De fapt, știți voi înșivă că la aceasta am fost rânduiți.

⁴ Și când eram la voi, v-am spus de mai înainte că vom avea de suferit, după cum s-a și întâmplat, și voi o știți.

⁵ De aceea, nemaiavând răbdare, am trimis ca să aflu despre credința voastră pentru ca nu cumva să vă fi ispitit ispititorul, iar osteneala noastră să fi fost zadarnică.

⁶ Dar acum Timotei s-a întors la noi de la voi și ne-a adus vestea cea bună a credinței și iubirii voastre și că aveți o bună amintire despre noi întotdeauna, dorind să ne vedeți așa cum și noi [dorim să vă vedem].

- ⁷ De aceea, fraților, suntem mângâiați prin voi în orice necesitate și strâmtorare, datorită credinței voastre,
- ⁸ căci acum mai prindem viață, dacă voi stați [neclintiți] în Domnul.
- ⁹ De fapt, ce mulțumire i-am putea aduce lui Dumnezeu în privința voastră pentru toată bucuria cu care ne bucurăm datorită vouă înaintea Dumnezeului nostru?
- ¹⁰ Noaptea și ziua îl rugăm cu stăruință să vă vedem fața și să completăm ceea ce mai lipsește credinței voastre.

Rugăciune pentru creșterea în credință

- ¹¹ Însuși Dumnezeu și Tatăl nostru și Domnul nostru Isus să îndrepte calea noastră spre voi,
- ¹² iar pe voi să vă facă Domnul să creșteți și să prisosiți în iubire unii față de alții și față de toți, așa cum suntem noi față de voi,
- ¹³ ca să întărească inimile voastre, așa încât să fiți fără prihană în sfințenie înaintea lui Dumnezeu și Tatăl nostru la venirea Domnului nostru Isus împreună cu toți sfinții săi. Amin.

4.

II. ÎNDEMNURI ȘI ÎNVĂȚĂTURI

Sfințenie și castitate

- ¹ În rest, fraților, vă rugăm și vă îndemnăm în Domnul Isus ca, așa cum ați primit de la noi cum trebuie să umblați și să fiți plăcuți lui Dumnezeu, așa să umblați ca să prisosiți tot mai mult.

- ² Căci voi știți ce învățături v-am dat în numele Domnului Isus.
- ³ De fapt, aceasta este voința lui Dumnezeu: sfințirea voastră. Să vă feriți de desfrânare!
- ⁴ Fiecare să știe să-și stăpânească propriul trup în sfințenie și cinste,
- ⁵ nu în patima poftelor ca păgânii, care nu îl cunosc pe Dumnezeu.
- ⁶ Nimeni să nu-l asuprească sau să-l înșele în această privință pe fratele său, pentru că Domnul răzbună toate acestea, după cum v-am spus și v-am dat mărturie mai înainte.
- ⁷ Căci Dumnezeu nu ne-a chemat la necurăție, ci la sfințenie.
- ⁸ De aceea, cine disprețuiește acestea nu disprețuiește un om, ci pe Dumnezeu, care vi-l dă pe Duhul său Sfânt.

Caritate și muncă

- ⁹ Cât despre iubirea frățească, nu e nevoie să vă mai scriem, căci voi înșivă ați fost învățați de Dumnezeu să vă iubiți unii pe alții.
- ¹⁰ De fapt, o și faceți față de toți frații care sunt în întreaga Macedonie. Totuși, vă îndemnăm, fraților, să prisosiți și mai mult,
- ¹¹ dorind să fiți liniștiți, să faceți [treburile] voastre și să munciți cu propriile voastre mâini, după cum v-am poruncit,
- ¹² umblați cu demnitate față de cei din afară și să nu aveți nevoie de nimeni.

Învierea morților

- ¹³ Nu vreau, fraților, ca voi să rămâneți în ignoranță cu privire la cei morți, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au speranță.

- ¹⁴ Căci dacă noi credem că Isus a murit și a înviat, la fel, prin Isus, Dumnezeu îi va aduce pe cei adormiți împreună cu el.
- ¹⁵ De fapt, vă spunem aceasta după cuvântul Domnului: noi, cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom trece înaintea celor morți,
- ¹⁶ pentru că însuși Domnul, la porunca [divină], la strigătul arhanghelului și în sunetul trâmbiței lui Dumnezeu, va coborî din ceruri și cei morți în Cristos vor învia mai întâi,
- ¹⁷ apoi noi, cei vii, care vom fi rămas atunci, și vom fi răpiți împreună cu ei în nori ca să-l întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi cu Domnul pentru totdeauna.
- ¹⁸ Așadar, îmbărbătați-vă unii pe alți cu aceste cuvinte.

5.

Așteptarea venirii Domnului

- ¹ Cât despre timpul și momentul acela, fraților, nu aveți nevoie ca să vi se scrie
- ² căci voi înșivă știți precis că ziua Domnului vine ca un hoț în timpul nopții.
- ³ Când vor zice unii: „Pace și liniște!”, atunci, pe neașteptate, va cădea peste ei devastarea, precum durerile nașterii peste cea însărcinată, și nu vor scăpa.
- ⁴ Însă voi, fraților, nu sunteți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț.
- ⁵ Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului.
- ⁶ Așadar, să nu dormim ca și ceilalți, ci să veghem și să nu ne pierdem cumpătul.
- ⁷ Căci cei care dorm, noaptea dorm, iar cei care se îmbată, noaptea se îmbată.
- ⁸ Însă noi, fiind fii ai zilei, să nu ne pierdem cumpătul, să ne îmbrăcăm cu platoșa credinței și a iubirii, având drept coif speranța

mântuirii,

⁹ pentru că Dumnezeu nu ne-a predispus pentru mânie, ci pentru dobândirea mântuirii prin Domnul nostru Isus Cristos,

¹⁰ care a murit pentru noi pentru ca, fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu el.

¹¹ De aceea, îmbărbătați-vă unii pe alții și edificați-vă unul pe altul, așa cum de altfel și faceți.

Diferite îndemnuri pentru viața comunitară

¹² Vă rugăm, fraților, să-i recunoașteți pe cei care trudesă între voi, pe cei care vă conduc în Domnul și vă îndeamnă.

¹³ Să-i considerați peste măsură cu dragoste pentru lucrarea lor. Trăiți în pace unii cu alții.

¹⁴ Vă îndemnăm, fraților, să-i muștrați pe cei care sunt în dezordine, să-i încurajați pe cei timizi, să-i sprijiniți pe cei slabi, să aveți răbdare față de toți.

¹⁵ Vedeți ca nu cumva să întoarcă cineva răul înapoi, ci întotdeauna urmăriți să faceți binele unii față de alții și față de toți.

¹⁶ Bucurați-vă întotdeauna!

¹⁷ Rugați-vă fără încetare!

¹⁸ Mulțumiți pentru toate, căci aceasta este voința lui Dumnezeu în Cristos Isus cu privire la voi!

¹⁹ Nu stingeți Duhul!

²⁰ Nu disprețuiți profețiile,

²¹ dar cercetați toate: păstrați ceea ce este bun!

²² Fiți departe de orice fel de rău!

²³ Însuși Dumnezeul păcii să vă sfințească în mod desăvârșit, și ființa voastră întreagă: duhul, sufletul și trupul să se păstreze fără

prihană pentru venirea Domnului nostru Isus Cristos.

²⁴ Credincios este cel care vă cheamă. El va și înfăptui.

Binecuvântarea și salutul final

²⁵ Fraților, rugați-vă și pentru noi!

²⁶ Salutați-i pe toți frații cu o sărutare sfântă.

²⁷ Vă conjur, pentru Domnul, ca această scrisoare să fie citită tuturor fraților.

²⁸ Harul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco